

PROF. DR. AYTEN COŞKUNOĞLU BEAR ANISINA...

İsim	Mesaj
Nurdan GÜRBÜZ	<p>Yıl 1988. Ayten Hocamı master programıyla ilgili bilgi almak için bölüme gittiğimde görmüştüm ilk kez. O zaman Beşeri Bilimler binasındaydı bölümümüz. Koridora girdim, kapıdaki ilanı okurken Ayten Hocam geldi. Eli kolu çantalar, kitaplarla doluydu. (Çantaları da her zaman şirin kedili, Monet tablolu, renkli olurdu.) Kapıyı açmaya çalışırken ayak üstü konuştuk. Ondan bir kaç ay sonra bölümde çalışmaya başladım. Görür görmez sevilen, sıcak yürekli, şefkatli, içinden geldiği gibi davranan, çok sevgi dolu bir insan, bölümü çok sevip sahiplenen bir bölüm başkanıydı. Araştırma görevlilerine, öğrencilerine her zaman fırsatlar sunan, işlerini kolaylaştıran, yol gösterip cesaretlendiren bir hocaydı aynı zamanda. "Burası sizin eviniz, oradaki gibi rahat ve mutlu hissetmelisiniz kendinizi" derdi. İşe başladığımızda ofislerimizde dış hat bağlantılı telefon yoktu. Ayten Hocam özellikle araştırma görevlilehaftada bir gün kütüphane araştırması için bize izin verirdi. Kütüphaneye gitmemiz gerekmediği zamanlarda yine bölümde olur, üç asistan arkadaş, ofislerimizde mutlu mutlu çalışırdık. Çok keyifle çalışıyor olmalıydık ki karşı ofisteki hocamız Douglas Huff bir gün kapımızı tıkladıp gülen yüzüyle "kahkahalarınızı duymak beni çok mutlu ediyor, bu çok güzel bir şey" dediğini rinin ofislerinde dış hat olmasına özen gösterir, o zaman sıkça gittiğimiz İngiliz Kültür, Amerikan Kültür kütüphanelerine telefonla erişimimizin olmasını önemser ve hatırlıyorum.</p> <p>Ayten ve Joshua Hoca'larımızla konferanslara gitmek de çok keyifli olurdu. Hem edebiyat, hem dilbilimi, hem de yabancı dil eğitimi konferanslarına katılırdık. Ayten Hoca'nın her zaman anlatacak keyifli, ilginç anıları olur, bizi alanımızdaki hocalarla tek tek tanıştırır, övgü dolu sözler söyler, her konuda cesaretlendirirdi. Sanki paylaşmak, hayatınıza derin bir anlam katmak, sizi hep başarıya, iyiye götürmek, yol göstermek için doğmuştu.</p> <p>Sevgili hocamın bizim ofisimizin çaprazındaki ofisinde, büyük ODTÜ masasında oturduğu, etrafı kitaplarla çevrili hali, güzel ve bakımlı saçları, terzisinin ona özel diktiği döpiyesleri, renkli fularları, broşları, önünde sütlü kahvesi ve yorgunluk atmak için arada sırada akşamüstü tüttürdüğü meltem sigarası, daha dün gibi gözümün önünde... Hiç çekinmeden kapısını çalıp ofisine girebileceğiniz, sizi şefkatle karşılayan, sizin için her zaman vakti olan, sevgi dolu bir hocaydı; bölümdeki annemiz gibiydi...karşılaşmalarımızda, uzun uzun sohbet etmek isterdik. Bazen ben bir yere konferansa gideceğimden söz ettiğimde, Ayten Hocam , oraya yıllar önce gitmiş, hatta bir süre orda yaşamış olurdu. Böyle zamanlarda "ben orayı çok severim, bu toplu iğneyi de al yanında</p>

	<p>götür, ben yine gideyim” derken hayat dolu ifadesi, canlılığı beni hep gülümsetirdi, hayran kalırdım.</p> <p>Ayten Hocam şıklığı, zerafeti, hanımefendiliği, alçak gönüllülüğü, nezaket ve görgüsü, her zaman Ata’sının izinde oluşu ve mesleğine olan aşkıyla hepimiz için ilham kaynağıydı. Ondan öğrendiklerim ve bana kazandırdıkları için çok mutlu ve müteşekkirim.</p> <p>Sevgili Hocamın içindeki meraklı, dürüst, samimi ve güler yüzlü çocuğu her zaman çok sevdim. Bu, onun mimiklerine, gülümsemesine, hayata bağlılığına ve öğrenme aşkına hep çok güzel yansırı. Hem böyle olup, hem de yerine göre çok ciddi ve karizmatik olması, onun ne kadar renkli bir kişiliği olduğunu gösteriyor. Hem bölümde, hem bölüm dışında hayatımızda çok güzel bir renkti. “İşinizi sevin, çok sevin” diyen sesi hala kulağımda.</p> <p>Işığı ve hatırası yüreğimde hep canlı kalacak...</p> <p>Bölümümüzü kurduğu, alanında öncülük yaptığı, bizlere seçkin bir örnek ve ilham kaynağı olduğu için de çok müteşekkirim.</p> <p>Hep cennet bahçelerinde, çiçekler ve çok sevdiği büyük büyük ağaçlar arasında, huzur içinde uyusun.</p> <p>Joshua Hocam’a, ailesine, bütün sevenlerine sabır ve dayanma gücü dilerim.</p>
Seher Balbay	<p>Hoca olmak ders izlencesi, müfredat okul binasıyla kısıtlı tanımlanabilecek bir maharet değil, hoca olmak hayata karşı duruşumuzla örnek insan olmayı gerektiriyor. Modern Diller Bölümündeki arkadaşlarım ve 97 mezunu arkadaşlarımın da sosyal medyadaki paylaşımlarını da göz önünde bulundurarak Ayten Hocamızın bu hoca olmak kavramının hakkını sonuna kadar verdiğini söyleyebilirim. Ayrıca Ayten Hocamız sağlığı elverdiği sürece hayatının son dakikasına kadar da hoca olmanın hakkını vermiştir. Onu nasıl anacağız? Bizi küçük fanuslarımızdan çıkartan hocamız olarak anacağız, bizi dünya edebiyatıyla tanıştıran, vizyonumuzu geliştiren, bakış açımızı değiştiren, sınırlarımızı yıkan hocamız olarak anacağız. İşine tutkuyla bağlı olan, çok çalışkan olan, çalışkanlığını örnek almamız gereken hocamız olarak anacağız.</p>
Perihan Savaş	<p>Ayten Hocamı ben ilk defa ondan aldığım Shakespeare dersi ile tanımuştım. Daha ilk dersinden kendisine hayran kalmıştım. Bu hayranlığım yıllar boyunca katlanarak arttı. Ondan o kadar çok şey öğrendim ki. Hem örnek bir akademisyen ve öğretmen hem de melek kalpli bir insandı. Biz öğrencilerini Joshua Hoca ile birlikte eve çağırırlar, derste okuduğumuz romanların, oyunların filmlerini izler, tartışırdık. O ufuk açıcı konuşmalarımızı hiç unutmam. Mesleğine gönülden bağlıydı ve bizlere de aynısını aşıladı. Bilgisi, öğrencilerine yaklaşımı ve meslek aşkı ile bana yıllar boyunca hep ilham kaynağı oldu. Onu tanıyan herkes onun ne kadar donanımlı ve nezaket sahibi,</p>

	<p>iyi bir insan olduğunu bilir. Ne zaman karşılaşsak hep yüzü gülerdi ve sevgi doluydu. Kendisinden ders alan, almayan bölümümüzde ne kadar öğrenci ve akademisyen varsa herkesin hayatına dokundu. Bölümümüzün kurucu bölüm başkanıydı ve binlerce kişinin üzerinde emeği var. Hepimiz kendisine minnettarız. Bir yaşama eşi az bulunur, dolu dolu başarılar sığırdı. Onu çok özleyeceğiz ama hiç unutmayacağız ve bizlere ilham vermeye, örnek olmaya devam edecek. Ben Ayten Hocamı en çok o sıcak gülümsemesi ve güzel kalbi ile hatırlayacağım.</p>
Deniz Şallı-Çopur	<p>Ayten Hocamdan hiç ders almadım ama emekli olduktan sonra Pazartesi günleri 13:40 dersine geldiğinde ders öncesi ya da ders sonrası benim ofisimde kendisi ile yaptığımız sohbetleri unutamam. Özellikle ikimizin de çok sevdiği kediler üzerine yaptığımız sohbetler uzar giderdi. O kendi kedilerini ben kendiminkileri anlatırdım. Bir gün kapımın arkasında duran ODTU akademik giysisindeki mor kuşağı göstererek bana “biliyor musun Eğitim Fakültesi kurulduğunda bana dediler ki ‘sizin fakültenin rengi ne olsun’. Ben de mor rengi çok seviyordum, dedim ki mor olsun”.</p> <p>Kendisinin benim için çok değerli olan bir başka yanı da ELT master programımızdaki Literature in the Teaching of English dersini ilk açan hocamız olmasıdır. Ben bu dersi 8-9 sene önce açmak istediğimde benimle pek çok kaynak kitabını paylaşmıştı. Bu nedenle, kendisine minnettarım.</p>
Figen İyidoğan	<p>Ayten hocayı mezuniyetimden kısa bir süre önce evinde ziyaret etmistim, hem bassaglığı için hem de bir dersimle ilgili bir konuyu görüşmek üzere. Sadece bir ders aldım kendisinden ve zor bir zamandı. Çok fazla tanımiyordu beni ama öylesine sarıp sarmaladı ki, yüreğime su serpilmisti evlerinden çıktığımda. Onların da zor zamanları idi, ama sanırım karşılıklı sohbet anlık da olsa iyi gelmişti hepimize. O günü unutmam, unutamam, çok ağır ama bir o kadar da hafif bir andı. Minnetle andım, anıyor olacağım hep. Umarım huzurla uyur, ışıklar içinde, toprağı bol olsun...</p>
Necla Çıkıgil, Modern Diller Bölümü	<p>Ben Ayten Hoca ile Beşeri Bilimler Bölümü’nde tanışmıştım. Birçok seminer ve konferansta beraber olmuş, bildiriler dinlemiş veya sunmuştuk. Güler yüzü, yardımseverliği, neşeli sohbetleri hiç unutulamaz. Kendisini hep hatırlayacağız.</p>
Elif Öztabak-Avcı	<p>Üniversite tercihlerimde ilk sıraya yerleştirdiğim ODTÜ İngilizce Öğretmenliği Bölümünde okumak istememin başlıca nedeni programda edebiyat derslerinin olmasıydı. ODTÜ’yü ve edebiyatı birlikte hayal etmek üniversite sınavı için hazırlanırken beni epeyce motive etmişti. Yıllar sonra öğrendim ki bölümümüzün kurucusu bir edebiyatçıymış... Ayten Hocamıza minnettarlığımı, 17 yaşındaki bana böylesi güzel bir hayali kurma imkanını hediye etmesiyle başlar, ondan aldığım lisans ve lisansüstü birçok derste edebiyata olan sevgimi ve ilgimi perçinlemesiyle devam eder. Bugün, onun açtığı yolda bir meslektaşısı olarak yürüyor olmak, ideallerini ve heyecanlarını paylaşmak, bir teknik üniversitenin sınıflarında edebiyattan konuşabilmek çok özel ve gurur verici. Ne mutlu bana ki Ayten Hocamızı tanıma ve öğrencisi olma ayrıcalığı oldu. Tatlı tatlı sohbet ederken, ellerimi tutup, gözlerimin içine bakmasını ve o içten gülümsemesini hiç unutmayacağım...</p>
Ferruh Çiğdem Turasan	<p>Ayten Hocam’ı ilk kez METU FLE İngiliz Edebiyat’ı Bölümü’nde Yüksek Lisans yaparken tanışmıştım. Kendisinden Comparative Literature dersi almıştım. Duruşu ve hanımefendiliği ile ve de en önemlisi derslerinde bize kattığı değerler ile hatırımda kalacak hep. Kitapların karakterlerini yaşayarak</p>

	<p>ve yaşatarak anlattığından olsa gerek derslerini büyük bir keyifle dinlerdim. O derse dair hatırladığım en çarpıcı roman The Painted Veil olmuştur. Ne zaman kitaplığında görsem kendisini saygı ve sevgiyle hatırlarım. Birlikte gittiğimiz Don Quixote oyunu,evinde yaptığımız dersler, sevecenliği ve asil duruşu aklımdan silinmeyecek. Onu tanıdığım ve kendisinden ders aldığım için çok şanslı hissediyorum. Işıklar içinde uyusun...</p>
Nergis Ünal	<p>Sevgili Ayten hocam,</p> <p>ODTÜ İngiliz Edebiyatı bölümünde sizin öğrenciniz olduğum ve sizden ders alabildiğim için kendimi çok şanslı görüyorum. Bana kattığınız her bilgi ve dostluğunuz için size minnettarım. Huzur içinde uyuyun. Benim için hep var olacaksınız...</p>
Bilge N. Zileli Alkım	<p>Çok sevgili Ayten hocam, ne mutlu ki ben de sizin öğrenciniz olma ayrıcalığına sahip olmuş kişilerdenim. Sizden öğrendiklerim paha biçilemez. Hem lisans hem yüksek lisans hem de doktora da sizden aldığım derslerde öğrendiklerimi hiç unutmadım hocam. Okuduğumuz romanlar ve oyunlar, yapılan sunumlar ve üzerine yaptığımız keyifli tartışmalar öyle değerliydi ki. Hepsini için size minnettarım. Yokluğunuza alışmak çok zor olacak sevgili hocam. Sizinle yaptığımız telefon sohbetlerimizi, birbirimize attığımız e-postaları, Ankara'dayken evinizde sizi ziyarete geldiğimizde zamanın nasıl geçtiğini anlamadan saatlerce sohbet edişimizi hiç unutmuyacağım. Sizi çok seviyorum hocam. Daima kalbimde yaşayacaksınız. Huzur içinde uyuyun...</p>
Gölge Çıtak Seferoğlu	<p>Ayten Hoca'nın öğrencisi olmadım hiç. Hatta o emekli olmadan önce onunla aynı bölümde çalışma şansım da olmadı. Onun emekli olduğu 1998 yılında bölümde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladım. Onun bölümün kurucu başkanı olduğunu çok yıllar sonra öğrendim. Onun bölümün kurucusu olduğunu bu kadar geç öğrenmem Ayten Hoca'nın kişiliği ve değerleri ile ilgili çok önemli bir ipucuymuş, daha sonra anladım. Bu tür yöneticilik görevlerine hangi yolla ve ne niyetle geldiğinizi, o görevi sadece kurumun ve insanların iyiliği için mi yoksa başka nedenlerle mi yaptığınızı, hem görev sırasındaki hem de sonrasında tavırlarınız ele veriyor. Onunla yapılan bir röportajda yaptıklarını anlatırken kullandığı dil onun mütevazı kişiliğini ve yapılan işlerin kredisini sadece kendi üzerine almaktan nasıl kaçındığını çok güzel yansıtıyor:</p> <p><i>“Başka hiçbir üniversitenin Yabancı Diller Eğitimi Bölümünde İngiliz Edebiyatı alanında yüksek lisans ve doktora programları olmadığı halde hem Rektörümüzün, hem Dekanımızın, hem de Enstitü Müdürünün olumlu tutumları sayesinde her iki lisansüstü edebiyat programımız kabul edildi. Bu programlar hâlâ devam etmektedir.</i></p> <p><i>Beşeri İlimler Bölümünde ilk edebiyat derslerini vermek bana nasip oldu ve kurucu Bölüm Başkanı olarak bölümün gelişmesine elimden geldiği kadar katkıda bulunmaya çalıştım. “</i></p> <p>Ayten Hoca gücünü yöneticilik görevlerinden ya da kurum için yaptıklarından alan birisi değildi. O gücünü alçak gönüllüğünden, herkese aynı insancıl duygularla, samimiyetle yaklaşımından, alanındaki engin bilgisinden ve yaşam deneyiminden alırdı. Sezar'ın hakkını Sezar'a verirdi. İşine gelince birisine yaklaşıp işine gelmeyince onun arkasından</p>

	<p>konuşmazdı. Doğru bildiğini eğilip bükülmeden söylerdi, son derece şeffaf ve mert bir insandı.</p> <p>Emekli olduktan sonra Ayten Hoca bölüme ancak haftada bir gün ders vermeye gelirdi. O gün ne kadar görebilsem onu bir çay kahve arasında o kadar. Onunla birlikte geçirdiğimiz zaman oldukça kısıtlıydı. Üstelik akademik çalışma alanı olarak da farklı alanlardaydık. Buna rağmen beni bu kadar etkilediyse öğrencilerine ne kadar katkısı olmuştur kimbilir. Bu katkıyı ölçemiyoruz, biçemiyoruz, elimize alıp tartamıyoruz ama öğrencileri ve meslektaşları onu hep minnetle ve sitayişle anıyorlar. Ayten Hoca hem çalışma aşkı hem de öğrencilere öğrencilerimizin çok ayrıcalıklı bir entelektüel donanımıyla yetişmelerine ve gittikleri yerlerde, yaptıkları işlerde çevrelerini aydınlatmalarına çok önemli katkılar sağladı. Yetiştirdiği öğrenciler ve akademisyenler ile arkasında çok nitelikli, çok donanımlı, derinlemesine düşünen, sorgulayan çok kıymetli kocaman bir insan mirası bıraktı.</p> <p>ODTÜ'ye çok büyük katkıları olan, binlerce öğrencinin ve aslında hepimizin hayatlarına dokunmuş olan, yeri dolmayacak nezaket ve zarafet timsali bir insandı Ayten Hoca. Tam bir Cumhuriyet kadınıydı. Huzur içinde, ışıklar içinde uyusun... yaklaşımı ile öğrencilerimize ve hepimize ilham kaynağı oldu yıllardır.</p> <p>İngilizce Öğretmenliği lisans programında ve İngiliz Dili ve Edebiyatı yüksek lisans ve doktora programlarında verdiği dersler ile Ayten Hoca, Gölge Çıtak Seferoğlu</p>
Mustafa Kırca	<p>Sevgili Ayten Hocam, Sizi öğrettiklerinizle hatırlayacağız. Derslerinizde yalnızca farklı metinlerle değil o dünyalar içerisinde saklı insanlık halleriyle de tanıştırdınız bizi. Okumak, anlamak ama bunların ötesinde bir anlam bulma çabası ve bunu olabildiğince hissetmekti bize anlattığınız. Sizi edebiyat sevginizle hatırlayacağız. Derslerinizde mesleğe dair olan aşkınız bizler için yol gösterici oldu. Sizinle bu yolu bir süreliğine de olsa birlikte yürüdüğüm için mutluyum. Sizi güler yüzünüz, sevecen yaklaşımınız ve aydın kişiliğinizle hatırlayacağız, her zaman minnet ve saygıyla anacağız. Huzur içinde uyuyun... Mustafa Kırca</p>
Hüsnü Enginarlar	<p>2020 ODTÜ için bir yaprak dönümü yılı oldu. Önce EE'den Osman Hocayı kaybettik. Arkasından sevgili Yavuz Ataman'ı yitirdik. Yavuz Hoca ODTÜ GV Okulları YK toplantılarında yanıbaşımdaydı otururdu. Arkasından Prof. Muharrem Timuçin gitti.</p> <p>Simdi de 7 yıllık ofis arkadaşım, sevgili Joshua'nın 50 yılı aşkın hayat arkadaşı Ayten Hoca aramızdan ayrıldı. 5-6 yıl evvel ofisi düzenlerken, Joshua benim önerimi kabul etmiş, böylece Ayten'in masası bana yakın olarak konumlanmıştı. Yani 5-6 yıldır her haftada bir gün hemen yanımda oturan ofis arkadaşımı yitirdim.</p> <p>Ayten Hoca ile her hafta öğle yemeğinde ve ofiste değişik konularda konuşurduk. Kantinci hemen kahvelerimizi getirirdi. Ayten Hoca'dan torpilliydik. Bu kahveler bedava idi. Bölümü konuşurduk. Politika</p>

	<p>konuşurduk. Ayten sürekli meşguldü. Öğrencileri onu hiç yalnız bırakmazlardı. Dersler uzar giderdi.</p> <p>Ayten Hocanın bir çok güzel özelliği arasında biri kafama çakılmış kalmıştır: Ayten Hoca katıksız bir cumhuriyet kadınıydı. İçiyle dışıyla her yönüyle bunu yansıttı. Bazı özelliklerini ve davranışlarını da Joshua'dan öğrenirdim. Bir gün yeni nüfus cüzdanlarından söz ediyorduk galiba. Ayten'in yeni kimliğine doğum günü olarak 1 Temmuz yazılmıştı. Eskiden kimliklere doğum günü yazılmazmış. Bu durumda olanların yeni kimliklerine otomatik olarak 1 Temmuz yazılmış. Ayten Hoca 'Benim doğru doğum günüm ile ilgili kanıt var ama kabul edilmiyor' demişti. Sevgili Babası Kamil Bey kızı doğduğu gün evde kullanılan bir Kuran'ın iç kapağına eski yazı ile bir not düşmüş. Bu Osmanlıdan gelen bir gelenek olsa gerek. Tabii, Ayten Hoca bu notu görmüş. Ama bu notun içeriğini resmi kayıtlara geçirmek mümkün olmamıştı.</p> <p>Benim kanatım odur ki Ayten Hoca inançlı ve dini bütün bir ailede büyümüşü. Ama rahmetli Babası uzun sosyal ve politik yaşamında dini ibadetini bir propaganda aracı olarak kullanmamıştı.</p> <p>Kızı da Babasından öyle öğrenmişti. Yüzlerce pırıl pırıl gençler yetiştirdi bu ülkeye.</p> <p>ODTÜ'den bir tarih göçtü. Ayten Hoca ışıklar içinde uyusun. Başta Joshua olmak üzere tüm sevenlerinin başı sağ olsun.</p> <p>Bizim ofiste V. Wolf'un ve J. Keats'in portreleri öksüz kaldı. Belki Bölüm Yönetimi bir süre burayı Ayten Hocamızın köşesi olarak muhafaza eder.</p> <p>Hoşcakal Ayten Hoca.</p> <p>Hüsnü Enginarlar</p>
Bilal Kırkıcı	<p>Sayın Ayten Hocam,</p> <p>Siz benim için her zaman çağdaşlığı, zarafeti ve entelektüel birikimin büyüsunü temsil ettiniz. Her konuşmamızda, her görüşmemizde size ve zor koşullarda bu topraklarda sizin gibi değerlerin yeşermesine imkan yaratan zihinlere olan hayranlığım ve saygım katlanarak büyüdü.</p> <p>Bize öğrettiklerinizle her zaman aramızda olmaya devam edeceksiniz.</p> <p>Saygılarımla, Bilal</p>
Filiz Karataş	<p>Tarih: 10 Nisan 1984 Ayten Hanımla ilk Dekanımız Prof. Dr. Ahmet Edip Uysal'ın ofisinde tanıştık. Ahmet Bey, Filiz Hanım yeni bölüm sekreterimiz diye tanıttı. O gün Ayten Hanımın bana olan sıcak ve samimi davranışı benim hayatımın dönüm noktası oldu. 23 yıl görev yapacağım Yabancı Diller Eğitimi Bölümünde işe başladım. Ben göreve başladığımda, bölümün ilk öğrencileri de eğitime yeni başlamışlardı. Ben de öğrencilerle, bölümle birlikte büyüdüm. Ayten Hanım bana hem anne, hem abla, hem de öğretmen oldu. Bugün işimi iyi ve severek yapıyorsam onun bana öğrettikleri sayesinde. Bir gün ofise elışı satan bir kadın gelmişti. Ondan hem bana, hem rahmetli Arzu'ya çeyizimiz için birer örtü takımı almıştı. Bana birini seç demişti ben de mor renkli işlemeli olanı seçtim, ben de mor rengi çok severim demişti. Hala o örtüleri kullanırım her seferinde de bunları bana Ayten Hanım hediye etmişti diye anarım. Yaşadığı acılar, rahatsızlıklar onu hiçbir zaman yıkmadı, hiç isyan etmedi. Hayata her zaman iyi niyetle, güzellikle bakan biriydi. Herkese yardım elini uzatan, kedileri seven özellikle çiçeklere (mor menekşelere) olan</p>

	<p>düşkünlüğü hep hatırladığım güzellikleridir. Yetiştirdiği öğrencileri de onu sadece bir hoca olarak değil, benim gibi hep güzel kalbi ile de hatırlayacaklardır. Ayten Hanımı tanımaktan, hayatıma dokunmasından çok mutluyum ve minnettarım. Nurlar içinde yatsın. Eşi Joshua Beyin Ayten Hanıma olan sevgisi, saygısı ve o sıcak gülüşü hiç unutmayacağımız örnek mutluluklar. Sevenlerinin başı sağolsun.</p>
Özlem Atalay	<p>Sevgili Ayten Hocam, vefat haberinizi duyduğum an, kızınıza kavuştuğunuzu düşündüm. Melisa ile sınıf arkadaşaydık, o elim olaydan sonra taziyeye gelmiştim. Daha sonraları hep çekindim bizim yaşamamız ama kızınızın artık aramızda olmayışı sizi üzer diye düşündüm galiba. Ama siz bizlerden, öğrencilerinizden hiç uzaklaşmadınız. Hep kibar, biraz dalgın ama bilginizle derya, örnek hocalarımızdandınız. Melisa'ya kucak dolusu sevgiler, ışıklarda uyuyun. Sevgili Joshua hocam, başınız sağolsun.</p>
Hasan Bakır	<p>Ayten hocadan karşılaştırmalı Türk ve İngiliz Romanı dersini almıştım. Hocanın çalışma azmi ve bilim tutkusu benim için hayranlık verici olmuştur. Eminim Ayten hoca kendisinden ders alan öğrencilerinde unutamadıkları bir anı bırakmıştır. Toprağı bol olsun.</p>
Gül Tanesen Büyü	<p>Ayten hocamla tanışmam hayatımın dönüm noktasıdır. 2005 yılında ilk defa yüksek lisans öğrencisi olarak ondan doktora dersi almıştım ve sonrasında da onunla beraber tez yazma şansına kavuştum. Ayten hocam, derslerde tüm öğrencilere her zaman şefkatle ve saygıyla yaklaşırdı. Öğrencilerine olan yaklaşımı, eşsiz bilgi birikimi, hoş sohbeti ile her zaman rol model olmuştur bana. Ayten hocam tam anlamıyla bir Cumhuriyet kadınıydı. Her zaman çok okuyan, düşünen bir akademisyendi. Hasta olduğu anlarda bile özenle giyinir, saçlarını yapar, öğrencilerinin karşına şık bir şekilde çıkardı. Evini öğrencilerine açar, derslere o güzel salonunda hoş sohbetiyle devam ederdi. Sohbetlerini dinlerken sanki o zamanları yaşıyor gibi hissettirirdi kaşısındakine. Hiçbir zaman onu kaybetmek fikrini konduramadım ve yokluğunu hayatımda hep hissedeceğim... Kızımın büyükannesi, benim biricik, değerli akıl hocam, hep kalbimizdesiniz, ışıklar içinde uyuyun...</p>
Yasemin Tezgiden Cakcak	<p>Ayten Hoca'yı ben çok geç tanıdım. Onu tanıyıp tanımayız da kendisiyle daha çok vakit geçirmek, onunla daha çok sohbet isteği duydum. Birlikte geçirdiğimiz kısa zamanlarda yaşam enerjisine, berrak zihnine, edebiyat tutkusuna, zarafetine ve alçak gönüllülüğüne hayran kaldım. İnsanı sarıp sarmalayan kişisel ilgisi ve merakıyla onurlandım. Bastonuyla zorlukla yürüyerek bölüme gelip pırl pırl gözlerle doktora dersine girmesi, üstelik de derslerin koridorda ve ofiste geç saatlere kadar devam etmesi unutulmaz. Onu tanıdığım için çok şanslıyım. Kendisini hep sevgiyle anacağız. Joshua Hocamın, öğrencilerinin, kedilerinin ve hepimizin başı sağolsun.</p>
Hatice Yurdakul	<p>Sevgili Ayten Hoca'dan, mezuniyet dönemimde 20.yüzyıl edebiyatı dersi alma şansım olmuştur. Kendisi konuları büyük bir husu içinde anlatır, bizleri bilgisiyle kendisine hayran bırakırdı. Mezuniyet töreninden sonra, sevgili Joshua Hoca'yla birlikte bizim öğrenci evine çaya davetimizi ve kendilerinin de tüm alçak gönüllülük ve zarafetleriyle bu davetimize icabet etmelerini hiç unutmuyacağım. Şimdi çok daha iyi anlıyorum ki, o pozisyonda ve o yoğunlukta iki kıymetli akademisyenin bize vakit ayırıp evimize gelmesi,</p>

	<p>cok buyuk bir incelik ve kıymet verme. Yattığı yer nur, hepimizin başı sağolsun.</p>
Alev Yemenici	<p>1997 yılında ODTÜ Yabancı Diller Bölümü'nde göreve başladığımda tanıştım sevgili Ayten Hocamla. Ne yazık ki öğrencisi olmadım; bu nedenle de o derin bilgisinden, engin kültüründen verdiği derslerde yararlanamamış oldum. Ama onun değerini sohbetlerimizin zenginliğinde keşfettim. Ayten Hoca, bir akademisyenin sahip olması gereken tüm özellikleri varlığında bütünleştirmiş, cesur bir Cumhuriyet kadını idi; bir tarih ve kültür abidesiydi. Ektiği tohumlar; öğrencilerinde, sözüyle ve gönlüyle dokunduğu herkeste yeşermeye, büyümeye devam edecek. Sevgili Ayten Hocam her ne zaman görüşsek, ister bölüm koridorunda olsun ister evinin huzurlu atmosferinde, daima beni kucaklamış, heyecanlarımı, araştırma projelerimi, hedeflerimi yüreğiyle dinlemiş, beni hep bir üst basamağa motive etmiştir. Her zaman düşünceli, her zaman zarif, her zaman destekleyici olmasının yanında çok duyarlı ve ince bir ruh taşımıştır. Emeğe duyduğu saygı, emek kıymeti bilip insana, eserine, coşkusuna değer vermesini sağlamış, bu değeri hissedip hissettirmiştir. Ruhunun engin derinliklerine kanat açtığı bu anda huzurun, sevginin, sevgimizin farkındalığının, ruhunun güzelliğine eşlik etmesini diliyor, ona ışığına giden yolda bir şiir armağan etmek istiyorum.</p> <p>Başını kaldırıp da gözlerinin derinliğine baktığında, Gördüğün göz bebeği midir? Yoksa yüreğinin rengi mi? O yürek çarparken hissettiğin sade sevgi midir? Yoksa yaşamın armağanlarının gizil dokunuşu mu? Dokusunda taşıdığı armağanları tanıyanlardan olmak, Sevinçle tanıyıp alanlardan, Kullananlardan ve aktaranlardan olmak! Sözden öte bir dilden konuşan olmak, Hissedişin derinlerinde elini tutan, Elini öpen ve sevgiyle kucaklayan olmak! Bu şansı yakalayanlardan, Coşkuyu eserlerinde yaşayan ve yaşatan olmak! Sevgili Ayten Hocam, Sonsuz sevgiyle, özlemle Alev</p>
Duygu Özge	<p>Ben Ayten Hoca'dan ne yazık ki hiç ders alamamıştım, benim dönemimde emekli olmuş ve sadece lisansüstü dersler veriyordu bölümümüzde. Ancak bölümde çalışmaya başladığım 2016-2017 dönemlerinde kendisiyle ve Joshua Hocamla yaptığımız öğle yemeği sohbetlerinde onu biraz olsun tanıma şansım oldu. Ayten Hoca ile o dönemde doktora programında verdiği Psychology and Literature dersi öncesinde yaptığımız öğlen yemeği sohbetlerini hiç unutmayacağım. O kadar kısa sürede kendisinden edindiğim</p>

	<p>derin bilgiler için minnettirim. Derinliği, entelektüel birikimi ve samimiyeti ile hepimizin hayranlığını kazanmış bir insandı Ayten Hoca. Ayten Hocam sizi çok özleyeceğiz..</p>
Yıldız Sinem Pirinçci	<p>Ayten Hoca ile doktora başladığım ilk dönem roman dersinde tanıştık. Müthiş bilgi birikimi, derse her zaman fotoğraflarla gelmesi, bizlere yani doktora yeni başlamış dört öğrencisine karşı sevecen tavırları ve kendine has tarzı ile çok güzel bir dönem yaşattı. Dönem sonunda Joshua Hoca ile sınıfta pasta kesip hem yeni yılı hem de biten dönemi kutlamıştık. Sonraki dönemlerde de açtığı tüm dersleri istisnasız kaçırmamış bir öğrencisi olarak Ayten Hoca ile çok vakit geçirme şansını buldum. Her derste içtiği Türk kahvesi, derse kol kola gidişlerimiz ve evdeki kedileri Tarçın, Samur, Pamuk, Pembiş, Starby ve diğerleri hiç aklımdan çıkmayacak anılardan oldu.</p> <p>Ayten Hoca tebrik kartpostallarını da çok severdi. Joshua Hocamla Ayten Hocama her yılbaşı nostaljik tebrik kartlarından gönderirdim. O kadar zarifti ki, bir hafta sonra mutlaka bir nostaljik tebrik kartıyla cevap verirdi. Maalesef bir gün drama dersi verirken evde düştüğü için okula gelemedi. Hepimizi kendi evine davet edip dersleri orada verimli şekilde geçirmemiz için elinden geleni yaptı. Çok nazik ve çok zarifti her zaman. Sadece engin bilgilerine değil, nezaketine, hassasiyetine, samimiyetine, zarafetine, ve kendi adıma giyim tarzına da hayrandık. Ayten Hoca çok büyük bir değerdi, çok özleyeceğiz.</p> <p>Sinem Pirinçci</p>
Gamze Yamaç Sürücü	<p>Biricik Joshua Hocam, öncelikle size sabır ve dayanma gücü diliyorum.</p> <p>Ayten Hocamdan hem lisans hem de lisansüstü dersi almış, sevgili, rahmetli kızı Melisa ile aynı sınıfları paylaşmış, akademiye yeni adım atmış asistan olarak öğüt ve tecrübelerini, tarih, psikolojiden klasik müziğe her konuyu her daim tarifsiz bir zevk ile paylaşmasına tanık olmuş eski bir öğrencisi olarak hem haklı bir gururu ve ayrıcalığı, hem de yeri doldurulamayacak büyük bir boşluğu derinden hissediyorum.</p> <p>Ayten Hocam edebiyatın, romanın, şiirin, felsefenin, kısacası her şeyin engin bilgi ve sevgisini öyle sofistike bir zarafet ve saygı ile taşır ve paylaşırdı ki, benim için Rahmaninov, Kafka, T.S. Eliot demekti kendisi. Onu okumaya, dinlemeye, izlemeye doyamazdım. Okuduğum her şiirde, zevk aldığım her eserde yanımda olduğunu ve olmaya devam edeceğini biliyorum. Fark ettiğim her imgelemede yine gururlu bakışlarını ve sıcacık gülümsemesini üzerimde hissedeceğim. O zamana akıp ötesine geçti. Sonsuzlukta görüşmek üzere hoşçakalın Hocam.</p> <p>“And indeed there will be time For the yellow smoke that slides along the street, Rubbing its back upon the window-panes; There will be time, there will be time To prepare a face to meet the faces that you meet; ... And time for all the works and days of hands That lift and drop a question on your plate; Time for you and time for me, And time yet for a hundred indecisions,</p>

	<p>And for a hundred visions and revisions,"</p> <p><i>The Love Song of J. Alfred Prufrock</i> by T. S. Eliot</p> <p>Gamze Yamaç Sürücü ODTU FLE (89-98)</p>
Victoria Bilge Yılmaz	<p>Güzel hocam, Sizinle tanışmak benim için büyük bir değişimdir. Sizinle geçirdiğim her an benim için çok önemli. Bana bakışınız, benimle sohbet edişiniz hep aklımda. Evinizin balkonunda içtiğimiz çaylar, sizin güzel tavsiyeleriniz o kadar değerli ki benim için. Keşke sizin gibi insanlardan daha fazla olsa bu dünyada. ODTÜ ve özellikle İngilizce öğretmenliği benim hayatımda büyük bir rol oynadı. Türkiye’de bir yabancı olarak yaşamak bazen zor bazen de çok güzeldi ve bu güzelliklerden biri de sizsiniz, hocam. Edebiyatı sevmek ve anlamak sizinle daha güzeldi. Çünkü her dersi zorunlu halden çıkarıp güzel anılara dönüştürdünüz. Sizi hep hatırlayacağım, hocam. Muhteşem bir insandınız benim için. Joshua hocaya ve tüm sevenlerine başsağlığı diliyorum. Yanında duran ışığı kaybetmek çok zordur. Huzur içinde uyuyun. 2004 - Lisans Mezunu 2008 - Yüksek Lisans Mezunu 2016 - Doktora Mezunu</p>
Ünal ve Teoman Norman	<p>Joshua hocam, büyük acılar karşısında sözler çok anlamsız oluyor. Hele uzun ve mutlu bir beraberlik sonlandığında. Gene de, yaşlı bir dost olarak, naçizane, derim ki, Ayten hoca ile paylaştığınız çok değerli anıları hatırlamak, bir nebze de olsa, acını alır. Teoman hoca ile sana Allah'tan dayanma gücü vermesini, ve Ayten hocaya rahmet eylemesini dileriz. Ünal ve Teoman Norman.</p>
Zeynep İskenderoğlu	<p>Ben bölümümüzün ilk öğrencilerindenim. Ayten Hoca ile ilişkimizin hep çok özel olduğunu düşündüm. Öyleydi de. Ama buraya yazılanları görünce onun herkesle ilişkisinin çok özel olduğunu gördüm. Onu anlatan yazılarda o kadar çok ortak nokta var ki vurgulanan, ancak bu kadar içten ve bu özellikleri içselleştirmiş bir insan herkese ama herkese ayırım yapmadan ama basmakalıp bir biçimde değil de karşısındakini özel hissettirecek şekilde davranabilir. Biz küçüktük bu koca okula geldik “Siz çok kıymetlisiniz” dedi bize ve hep öyle hissettirdi. Hakikaten gerçek bir rol modeldi. Mesleğine aşık bir eğitmen, bilgisini paylaşmayı, aydınlatmayı hayatının anlamı haline getirmiş bir bilgi deryasıydı Ayten Hoca. Onu kaybettiğimiz gün benim mesleğimi bu kadar seyerek yapmamda ne kadar büyük katkısı var diye düşündüm. Yeri dolmayacak bir insandı, ama dolu dolu yaşadı, yüzlerce, binlerce gence dokundu, hayatlarında, hayatlarımızda fark yarattı. Nur içinde olun Ayten Hocam.</p>

İsmet Babaoğlu	<p>Hanımefendi:</p> <p>Bilginizle, görgünüzle camianızda bir çok kişiye rehber oldunuz. Dostluğunuzu esirgemediğiniz şu kadar yıl ben de birikiminizden yararlanma imkânı buldum... Minnettarım. Mekânınız cennet olsun...</p>
ODTÜ Temel İngilizce Bölümü	<p>Profesör Doktor Sayın Ayten Bear Hoca'mızın kaybı için duyduğumuz derin üzüntüyü dile getirmek isteriz. Yabancı Diller Yüksek Okulu'muzun tarihçesine baktığımız anda gördüğümüz isimlerden biri olan Hoca'mızı minnetle anıyoruz.</p> <p>Kendisini tanımak fırsatımız olmadı, bizim için kayıptır. Emeği için şükranlarımız sonsuzdur. Huzur içinde uyusun.</p> <p>Hepimizin başı sağ olsun.</p> <p>Saygıyla.</p>
Sevda Çalışkan	<p>Sevgili Ayten Hoca. Yıllar önce, daha gencecik bir insanken karartılmış hayatımı aydınlatan güzel insan. Her zaman sevgi, saygı ve minnetle anacağım.</p>
Mustafa Zeki Çıraklı	<p>Prof. Dr. Ayten Coşkunoğlu Bear hocamızın acı kaybını derin teessürle öğrendim. Üzerimizde emeği büyük olan hocamız bir kuşak için köşe taşı niteliğinde değerli bir insandı. Bizleri Türk romanlarını Batı romanlarıyla birlikte ele almaya, karşılaştırmaya, değerlendirmeye sevkeden hocamızın kazandırdığı vizyon sayesinde anlatıbilim çalışmalarımın bir kapısı hep Türk edebiyatına açık kaldı. Bu yüzden Ayten hocamız TurkishNotes projemizin de asıl ilham kaynağıdır diyebilirim. Hep iyi ki ondan karşılaştırmalı dersini almışım, iyi ki Ayten hocamızla tanışmışım diyorum. Bu, hayatımın dönüm noktalarından biridir desem yeridir. Ayrıca, gerek Joshua hocamız gerekse Ayten hocamız nezaket ve zarafet konusunda da örnek insanlardı. Onları tanıyan bir çok arkadaşım buna yakından tanıktır. Bunca zaman içinde kendilerini andık, kulaklarını çınlattık belki ama görmek, görüşmek kısmet olmadı. En son Ankara'dan ayrılmadan önceydi sanırım, evinde ziyaret etmiştik. Joshua hocamızla birlikte çok zarif ev sahipliği yapmışlardı bize. Bu vesileyle, kendisini rahmet, minnet ve şükranla anıyor, bütün câmiamıza sabır ve başsağlığı diliyorum. Huzur içinde, ışıklar içinde uyusun...</p>
Ayşe Kızılduman (Yumak)	<p>Hic kopmadık Ayten hocamla. Mezuniyetten sonra, önce İstanbul'a ve sonra yurtdışına tasindikten sonra dahi hep haberleştik. Arada görüşebilmeyi basardık. Hatta kızlarımı da götürmüştüm bir seferinde evine. Hayatimizi</p>

	<p>birbirimize kartlarda özetledik. Bu sene attığım karta yanıt gelmediginde icime bir ates düştü. Anladım bir seyler yolunda gitmiyordu... Sonra elim haberi aldım. Kalbime bir tas oturdu sanki. Yaza ikisini de ziyaret ederim diye planlıyordum oysa ki. Malum bir virüs yüzünden tüm planlar, hayaller degisti. Hele ki mesafe de girince araya bu ayrılık çok ağır geldi. Ayten ve Joshua hocadan ders almak, hatta hayattarına biraz da olsa ortak olmak ne büyük bir onur. Onca ders saatleri, film, müzik dinletileri, saatlerce edebiyat, yaşam ve dil konularında hafızamda kazınan sohbetler hayatımdaki en büyük değerler olarak kalacak. Çok üzgünüm ama yine de onları tanımış olmaktan dolayı da çok mutluyum. Hayatımda bilgisini bu kadar zarif ve saygı dolu öğrencisine aktaran hoca görmedim. Her iki hocam da mesleğime olan inancımı ve motivasyonumu körüklediler. Ayten hocam sizi çok özleceğim. Joshua hocam acınızı paylaşıyorum ve size sağlıklı uzun ömürler diliyorum. İlk fırsatta sizi görmeye geleceğim.</p> <p>Ayşe Kızılduman (Yumak)</p> <p>En derin sevgilerimle.</p>
Merve Sarıkaya-Şen	<p>Sevgili Ayten Hocam. Sizin dersleriniz edebiyat yolculuğumun en aydınlık günleri arasındadır. Zarafetiniz, hoşgörünüz ve içtenliğiniz bana çok şey öğretti. En içten saygı ve sevgilerimle, Merve Sarıkaya-Şen</p>
Ali Fuad Selvi	<p>Her ne kadar sözün bittiği yerde olmuş olsak da Ayten hocamızı hatırlamak, minnetle anabilmek ve size bu zor zamanlarda destek olabilmek için sanırım yine kelimelere sığınacağız. Özellikle bizler gibi uzakta olan sevdikleriniz olarak....</p> <p>Hocamızla tanışıklığımız 2000'li yılların başına dayanıyor. Tanıştığımız yıllarda meğer hocamız emekli olalı 4-5 sene olmuş bile. Ancak bunu farketmem bile zaman almıştı, çünkü kendisini daima çalışırken, öğrencileri ile görüşürken yahut derse giderken görüyordum. Kendisinden bir ders alma sansına hiçbir zaman nail olamadım (bu hep içimde kalmıştır), ancak ders alan arkadaşlarımdan o kadar duydum ve dinledim ki...Joshua hocamı ne zaman evde ziyaret etsem Ayten hocamız ya bir öğrencisi ile görüşüyordu, ya öğrencileri ile bir toplantıyı tamamlamış oluyordu veyahut o meşhur koltuğunda bir tez üzerine notlarını işliyordu. Son yıllarda artan sağlık sorunlarına rağmen çalışma şevkinden ve öğrenci sevgisinden bir şey kaybetmemesi bizlere daima örnek olacaktır.</p> <p>Hocamızın eğitimsel geçmişi, hocalık serüveni, Üniversitemiz için eğitim-öğretim, araştırma, idari alanlarında yaptığı engin katkılar bizler ve bizden sonraki nesiller için örnek ve ilham kaynağı olmaya devam edecektir. Bugün ODTÜ'de Yabancı Diller Yüksekokulu var ise, Eğitim Fakültesi bünyesinde Yabancı Diller Eğitimi Bölümü ülkenin en iyi ve kapsamlı bölümü ise, bu bölüm içerisinde İngiliz Edebiyatı alanında dinamik yüksek lisans ve doktora</p>

	<p>programları var ise, bu programlardan yetişen bireyler yine aynı programın edebiyat kanadının yapı taşlarını oluşturuyorsa bunların hepsinde Ayten hocamızın büyük emeği ve silinemez izleri vardır... Bu açıdan bakıldığında, hocamız arkasında hepimiz için ilham kaynağı olan işler ve büyük bir “insan(lık) mirası” bırakmıştır.</p> <p>Hocamız aynı zamanda esaslı bir Cumhuriyet kadını olarak tam bir nezaket ve zarafet timsali bir insandı... Çoğu insan bunu görsel bir zarafet olarak düşünüyor (ki bir noktaya kadar haklılar da). Ancak Ayten hocamız yalnızca kişisel bakım ve giyim-kuşamıyla değil, geniş dil repertuarını kullanım biçimi ile, ikili ilişkilerinde, hal-hareketlerinde, ve insanlar kadar kedilere (ve tüm canlılara) verdiği önem ile daima bu hasletlerin vücuda gelmiş biçimiydi. Hocamızı, güler yüzünü, Uşak molalı Datça/Kuşadası yolculuk hikayelerini, yüzündeki gülümseme ve kendine has heyecanıyla anlattığı kedilerini ve fiziksel zorluklara rağmen bitmeyen çalışma aşkını daima büyük bir özlemle hatırlayacağız.</p> <p>Hocamızı rahmet ve minnetle anıyor, başta Joshua hocam olmak üzere bütün geniş ailesine, öğrencilerine ve sevdiklerine sabır, dayanma gücü ve başsağlığı dileklerimi iletmek istiyorum.</p>
Selin Alkan	<p>Kendisinden hiç ders alamamış hatta onunla şahsen tanışma fırsatım olmamış olsa bile Ayten Hocamıza karşı sonsuz sevgi ve saygı besliyorum. Eminim ki kendisi bugün, 24 Kasım’da da hayatına dokunduğu pek çok kişinin aklına, yüzlerinde bir gülümseme ile gelen ilk isimlerdendir.</p> <p>Beni her zaman destekleyen sevgili Joshua Hocam, hayatımın çok büyük bir parçası. Başta Joshua Hocam olmak üzere Ayten Hocamın tüm sevenlerine sabırlar diliyor, Ayten Hocamızı rahmetle anıyorum. Işıklar içinde uyusun.</p>
Nil Korkut-Naykı	<p>90’lı yıllarda Yabancı Diller Eğitimi Bölümü’nde lisans öğrencisi olarak okurken Ayten Hoca’mın adını hep duyardım ve çok merak ederdim. Ama o dönemde kendisinden ders almam maalesef mümkün olmadı. Ben Ayten Hoca’mı 90’ların sonunda lisansüstü eğitimime başladığımda tanıdım ve ne şanslıyım ki bu tanışıklığımız sonraki 20 küsur yılda derinleşerek devam etti. Bana hem akademik hem de sosyal ve kişisel anlamda katkısı çok büyüktür.</p> <p>Ayten Hocam öğrencilerine çok değer verirdi ve verdiği değeri onlarla uzun uzun sohbet ederek göstermeyi çok severdi. Bu kadar büyük bir hocanın yanında hiçbir zaman bir gerginlik hissetmezsiniz. Ben de onun hem özel hayatı hem de mesleki hayatı ve dolayısıyla ODTÜ’nün ilk yılları hakkında birçok şeyi bu çok güzel ve uzun sohbetlerden öğrendim.</p> <p>Ayten Hocam Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, İstanbul Üniversitesi ve Amerika, Bryn Mawr College’da o yıllarda almış olduğu esaslı eğitimi ve sonrasında da İngiltere ve İtalya’da misafir araştırmacı olarak biriktirdiği deneyimi, alanına olan büyük sevgisi ve ilgisi ile çok güzel bir şekilde harmanlamıştı. ODTÜ’ye olan bağlılığı ve sevgisi de tüm bunlara eklendiğinde, kendisinden etkilenmemek imkansızdı. ODTÜ’deki ilk yıllarını</p>

ve bir şeyleri sıfırdan inşa ediyor olmanın verdiği heyecanı o kadar güzel, o kadar içten anlatırdı ki... Geçmişten bahsederken mesleki hayatının özellikle iki dönemini çok heyecanla anlatırdı. Bunlardan birincisi, 60lı ve 70li yıllarda tüm ODTÜ öğrencilerine açılan seçmeli edebiyat dersleri verdiği dönemdi. İkincisi ise Yabancı Diller Eğitimi Bölümü'nün ilk kurulduğu yıllar ve ODTÜ'ye yakışır bir bölüm oluşturma ve üstün nitelikli öğrenciler mezun etme çabasıydı.

ODTÜ'nün 60lı ve 70li yıllarda kendisinden seçmeli ders alan Mühendislik ve Mimarlık öğrencilerini çok överdi – çok zeki olduklarını, sosyal konulara ve hayata dair düşünmeye çok açık olduklarını ve konuştukları konular üzerine öğrencileriyle birlikte duyduğu heyecanı o kadar içtenlikle anlatırdı ki, kendisini bazen hafif bir kıskançlıkla dinlerdim. Eminim öğrencileri de kendisine o kadar bağlıydı ki, 70'lerde kurdukları Edebiyat Kulübü'ne Ayten Hoca'mızı başkan seçmek istemişler, o da bu isteklerini severek kabul etmişti.

1982 yılında kurulan bölümümüzün, Yabancı Diller Eğitimi Bölümü'nün ilk öğrencilerini, mezunlarını ve asistanlarını da o kadar büyük bir heyecan ve takdirle anlatırdı ki, yine bazen hafif bir kıskançlık duyardım. O dönem oluşturulan dersleri, kendisinin kurucu başkan olarak doğru bulduğu bazı yaklaşımları uygulamaya koyabilmek için gösterdiği çaba ve iradeyi ve o dönemki tüm akademik kadronun ve öğrencilerin güzel birşeyler ortaya koyabilme heyecanını hep Hocamdan dinledim.

Ne şanslıyım ki ben de onun öğrencisi oldum. Ayten Hoca'mdan aldığım master ve doktora derslerini hiç unutamam. İlgi ve uzmanlık alanları olan roman, tiyatro, Türk, İngiliz ve Avrupa edebiyatı, 20.yy edebiyatı, modernizm ve postmodernizm, psikoloji ve edebiyat, ve felsefe ve edebiyat gibi konularda bizleri o kadar iyi yetiştirdi ki, ona ne kadar minnet duysak azdır. Ayten Hocam'dan şimdi düşününce neredeyse 20 yıl kadar önce aldığım derslerin birçok detayı hala çok canlı olarak zihnimde – ve bunun için kendisine minnettarım.

Ayten Hocam eğitim ve uzmanlık alanını, yani İngilizce'yi çok severdi. Ama Türkçe'yi de bir o kadar sever ve önemserdi. Özellikle karşılaştırmalı edebiyat alanında açtığı derslerde Türk romanından örnekler okutmaya çok özen gösterir ve öğrencilerinin hem Türk edebiyatına hem de Avrupa edebiyatına daha bütüncül bir şekilde bakmasını sağlamayı çok arzu ederdi. Hocamızın Türkçe'ye olan ilgisi 1989 yılında Türk Dil Kurumu asli üyeliğine seçilmesinden ve burada da Türkçe'nin bir bilim dili olarak gelişimine katkıda bulunacak çalışmalar yapmasından da belliydi.

Ayten Hocam, sizden hem kişisel hem de akademik anlamda çok şey edindim ve öğrendim. Size bunlar için sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Benim gözümde Siz, o çok sevdiğiniz Varoluşçuluk Felsefesi'nin, aslında kavranması oldukça zor olan, “tüm sıkıntı, zorluk ve hüznüne rağmen hayatı ve varoluşu kutlamak gerektiği” fikrinin vücuda gelmiş haliydiniz. Bunu görmeme ve anlamama izin verdiğiniz ve tüm bunları bana aktardığınız için size minnettarım. Sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Sizi çok seviyorum ve çok özleyeceğim. Huzur içinde uyuyun...

Serhat Naykı	<p>Sevgili Ayten Hocam,</p> <p>Sizinle tanışalı yaklaşık 20 yıl oldu. Bu süreçte bir mühendis ve edebiyata uzak birisi olarak sizinle olan muhabbetlerimizden o kadar çok şey öğrendim ki! Çoğu zaman Joshua Hoca ve Nil ile olan konuşmalarınıza bir dinleyici olarak katılsam da, bazen değişik yaklaşımlarımla sizin de takdirinizi almış olmak beni çok mutlu ederdi. Birlikte o kadar çok zaman geçirdik ki, doğum günleri, bayram ziyaretleri, ev ziyaretleri, konferanslar (Van gezimizi hiç unutamam), tatil ziyaretleri ... Tüm bu buluşmalarda vaktin nasıl geçtiğini hiç bir zaman anlayamamışım. Hem ODTÜ hem de kendi hayatınıza ait anılarınızı dinlemek o kadar keyifli ve öğreticiydi ki bilemezsiniz.</p> <p>Her muhabbetimizin bir şekilde geldiği ve çok sevdiğiniz Datça'daki evinizi bir gün mutlaka görmeye geleceğiz, emin olun siz de orada bizimle olacaksınız ve hep birlikte Cumhuriyet'e kadeh kaldıracağız...</p>
Nihan Yılmaz	<p>Ayten Hocam sizden hic ders almadim ama Joshua Hoca'dan 2011 yilinda Advanced Reading dersi alirken yukarida hep bahsedilen akademik yaninizi hep dusunurdum, ne kadar uyumlu oldugunuzu Joshua Hoca'yla... Allah rahmet eylesin, Joshua Hoca'ma da sabirlar diliyorum...</p>